

[Hanne Reintoft.]

i regeringens sparebestræbelser. Det har som andre sparelove selvfølgelig det sædvanlige asociale tilsnit; man vil spare over for dem, der ingen spareevne har, og man rammer samtidig dem, der har vanskeligt ved at øve pression og protestere over for regeringen.

Det bliver meget groft, når det er en éngang lovsikret og stærkt nødvendig rettlighed, man inddrager, og allergrovest bliver det, når man sammenligner med, hvad socialministeren i den tidligere VKR-regering sagde, da lovforslaget blev gennemført. Den daværende socialminister, nu justitsminister, var også fra partiet venstre, og jeg synes faktisk, man udøver et bedrageri, i hvert fald et moralsk bedrageri, over for befolkningen.

Jeg argumenterede i folketingssamlingen 1969-70 mod lovforslaget om en social tillægspension. Dengang som nu var vi modstandere af, at også den sociale lovgivning bliver brugt til disse fondsdannelser, der dels er en øget beskatning af befolkningen og dels som regel skal anvendes til at imødekomme et kapitalbehov, der tilgodeser helt andre befolkningsgrupper end dem, der får lov at betale.

Jeg understregede samtidig, at det, vi ønskede dengang, og som vi også ønsker i dag, var en virkelig pensionsreform. En sådan er ikke gennemført. Det er meget beklageligt og højaktuelt for øjeblikket, hvor de sociale pensioner er alvorligt udhulede af prisstigninger og inflation. Samtidig er der uhensigtsmæssige skatteregler og mangelfulde støttelove.

Jeg husker tydeligt, og jeg har kontrolleret det i Folketingstidende, at den daværende socialminister modsagde mig, for det blev hævdet, at man ikke gennemførte denne lov blot for at øge skattetrykket, men for at foretage en opsparring, der var nødvendig, hvis vi skulle have sådan en pensionsreform — og det indrømmede fru Nathalie Lind var nødvendigt. Det var ganske klart, sagde hun, efter VKR-regeringens opfattelse nødvendigt, at man øgede opsparringen, hvis pensionerne skulle forhøjes. Nu er opsparringen gennemført, pensionerne trænger mere end nogen sinde til at blive forhøjet, og befolkningen — som sædvanlig den ikke særlig godt lønnede skatteydende del af befolkning-

gen — har lavet det økonomiske grundlag, der kunne gøre i hvert fald en vis tiltrængt forhøjelse mulig. Nu inddrager man så de lovede ydelser til nogle af vort samfunds hårdest trængende, selv om man har skatte-kronerne.

Justitsministeren undrede sig forleden dag med velkendt forargelse over, at jeg i anden forbindelse ikke syntes, at en ministeriel garanti udtalt fra folketingets talerstol var tilstrækkelig for at være sikker på, at noget blev gennemført. Jeg synes nok, dette lovforslag bekræfter, at ministerløfter, og ikke mindst løfter fra venstreministre, er flygtige som vinden og faktisk ikke duer til noget som helst, når ret og skel skal gøres.

Flygaard (DR):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg blot meddele, at vi støtter det foreliggende lovforslag.

Birgit Busk (U):

Loven om den sociale pensionsfond med dens bestemmelse om, at der fra 1976 frem til 1982 skal indføres en tillægspension til folkepensionen, er et af de få områder, hvor vi i den sociale lovgivning har prøvet at indføre princippet om, at man kan forsikre sig mod følgerne af den indtægtsnedgang, som ganske naturligt kommer med alderen.

Mit parti, de uafhængige, ønsker dette forsikringsprincip udbygget på mange andre områder. Vi finder, det er sundt, at mennesker i den arbejdsdygtige periode af deres liv selv i så vid udstrækning, som det er dem muligt, er med til at betrygge deres alderdom.

Dette sker ikke fuldt ud gennem tillægspensionen, men der opkræves dog immervæk 2 pct. af alle skattepligtige indkomster som forsikringspræmie. Dette er ikke mindst en ordning, som er af interesse for hele den del af vor befolkning, der ikke som de offentlige tjenestemænd er dyrtidssikrede i pensionsmæssig henseende, men som tværtimod må se værdien af deres opsparring formindsket år for år på grund af inflationen.

Jeg er helt klar over, at forslaget skal ses som en offentlig spareforanstaltning, men jeg vil gerne bede socialministeren og regeringen overveje, hvorledes man vil stille sig i et tilfælde, hvor et privat forsikringselskab